

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΖΑΚΥΝΘΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ 9 /2024

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Νικόλαο Κασμερίδη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αντώνιο Περάκη, Πρωτοδίκη, και Ευάγγελο – Κωνσταντίνο Ιατρίδη, Δικαστικό Πάρεδρο – Εισηγητή, με τη σύμπραξη της γραμματέως, Αλεξάνδρας Κόκλα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 1-11-2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ:

διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, Στυλιανού Κουμαρτζάκη (ΑΜ ΔΣΑ 20977), ο οποίος προσκόμισε τις από 27-6-2023 νομοτύπως χορηγηθείσες εξουσιοδοτήσεις των εναγόντων και το υπ' αρ. Π4553171/2023 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ.Α.

και της

που δεν παραστάθηκαν, ούτε κατέθεσαν προτάσεις. 6. Ανώνυμης
τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία και
τον διακριτικό τίτλο η οποία εδρεύει στην Αθήνα
και εκπροσωπείται νόμιμα, με ως καθολικής διαδόχου της
ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία
με κατόπιν διάσπασης της δεύτερης (διασπώμενης)
με απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητάς της και εισφοράς του στην
πρώτη νεοσυσταθείσα εταιρεία (επωφελούμενη), που δεν παραστάθηκε, αλλά στις
29-6-2023 κατέθεσε προτάσεις διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της,
ο οποίος προσκόμισε το υπ' αρ. 10395/19-4-2021
πληρεξούσιο της συμβολαιογράφου Αθηνών, την από 3-4-
2023 νομοτύπως χορηγηθείσα εξουσιοδότηση της δικηγόρου
και το υπ' αρ. Π4497830/2023 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών
και ενσήμων του Δ.Σ.Α.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 11/3-3-
2023 αγωγή τους, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και
της οποίας η συζήτηση, μετά το πέρας των προβλεπόμενων στα άρθρο 237 παρ. 1-2
ΚΠολΔ προθεσμιών, οι οποίες παρατάθηκαν για χρονικό διάστημα 60 ημερών με την
από 29-6-2023 πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών Ζακύνθου, προσδιορίστηκε για τη
δικαίσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο οικείο πινάκιο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αρ. 10865Δ/29-3-23 και 10866Δ/29-3-23 εκθέσεις επίδοσης της
δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών, Ματούλας Ζούζουλα, και από τις υπ'
αρ. 10780/29-3-23, 10812/29-3-23 και 10863/29-3-23 εκθέσεις επίδοσης

ΣΚΕΦΘΗΚΕ
Ο
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών, Παρασκευής Μιχοπούλου, που οι ενάγοντες νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται, αποδεικνύεται ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους πέντε πρώτους εναγόμενους (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 126 παρ. 1 περ. α', 128 και 215 παρ. 2 ΚΠολΔ). Ωστόσο, οι τελευταίοι μέσα σε εκατόν πενήντα ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για επίδοση της αγωγής κατά την παρ. 2 του άρθρου 215 ΚΠολΔ (δοθέντος του ότι η σχετική – προβλεπόμενη από το άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ – προθεσμία των 90 ημερών παρατάθηκε με την από 29-6-2023 πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών Ζακύνθου κατά 60 ημέρες) δεν κατέβασαν προτάσεις (όπως αντίθετα έπραξαν οι ενάγοντες και η έκτη εναγόμενη). Συνεπώς, πρέπει να δικαστούν ερήμην (άρθρα 237 παρ. 1 και 271 παρ. 1-2 ΚΠολΔ).

Κατά τα άρθρα 1847 § 1 εδ. α' και 1850 εδ. β' ΑΚ, ο κληρονόμος μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών που αρχίζει από τότε που έμαθε την επαγωγή και το λόγο της. Αν περάσει η προθεσμία, η κληρονομία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή. Επίσης, κατά το άρθρο 1857 εδ. β' περ. α', γ' και δ' του ίδιου Κώδικα, η αποδοχή της κληρονομίας που οφείλεται σε πλάνη κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δικαιοπραξίες, η δε πλάνη σχετικά με το ενεργητικό ή το παθητικό της κληρονομίας δεν θεωρείται ουσιώδης, ενώ οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και σε αποδοχή που συνεπάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση. Περαιτέρω, κατά τα άρθρα 140 και 141 ΑΚ, αν κάποιος καταρτίξει δικαιοπραξία και η δήλωσή του δεν συμφωνεί από ουσιώδη πλάνη με τη βούλησή του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση όταν αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την όλη δικαιοπραξία, ώστε αν το πρόσωπο γνώριζε την πραγματική κατάσταση, δεν θα επιχειρούσε τη δικαιοπραξία. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η αποδοχή της κληρονομίας, που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας αποποίησής της, μπορεί να προσβληθεί από τον κληρονόμο λόγω πλάνης, όταν με τον τρόπο αυτό η συναγόμενη κατά πλάσμα του νόμου αποδοχή δεν συμφωνεί με τη βούλησή του από ουσιώδη πλάνη, δηλαδή από άγνοια ή εσφαλμένη γνώση της κατάστασης που διαμόρφωσε τη βούλησή του, όταν αυτή αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την αποδοχή της κληρονομίας, ώστε αν ο κληρονόμος γνώριζε την αληθινή κατάσταση ως προς το σημείο αυτό, δε θα άφηνε να παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αποποίησης. Η εσφαλμένη δε γνώση ή άγνοια, που δημιουργεί τη μεταξύ βούλησης και δήλωσης διάσταση, η οποία, όταν είναι ουσιώδης, θεμελιώνει δικαίωμα προσβολής της δήλωσης λόγω πλάνης, μπορεί να προκύψει και σε άγνοια ή εσφαλμένη γνώση των νομικών διατάξεων για την αποδοχή

της κληρονομίας. Εξάλλου, υπάρχει πλάνη περί το δικαιο της αποδοχής της κληρονομίας και όταν ο κληρονόμος τελεί σε άγνοια που ανάγεται: α) στο σύστημα της κτήσης της κληρονομίας κατά τον ΑΚ που επέρχεται αμέσως μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου, οπότε η προθεσμία του άρθρου 1847 ΑΚ δεν αρχίζει, γιατί η άγνοια αποκλείει την γνώση της επαγωγής της κληρονομίας, και β) σε άγνοια μόνο της ύπαρξης της προθεσμίας του άρθρου 1847 ΑΚ προς αποποίηση ή της κατά το άρθρο 1850 ΑΚ νομικής σημασίας της παρόδου της προθεσμίας αυτής άπρακτης (ΟΛΑΠ 3/1989, ΑΠ 827/2017, ΑΠ 951/2013 ΤΝΠ Νόμος). Επιπλέον, η αγωγή προς ακύρωση της αποδοχής της κληρονομίας στρέφεται, σύμφωνα με τη διασταλτική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 155 ΑΚ και κατά του αμέσως έλκοντος έννομο κληρονομικό συμφέρον από την έκπτωση αυτού, ο οποίος ακυρωσίμως – δηλαδή συνεπεία πλάνης – αποδέχθηκε την κληρονομία και ο οποίος στη συνέχεια θα την αποποιηθεί, δηλαδή κατ' εκείνου, στον οποίο θα επαχθεί η κληρονομία μετά την αποδοχή της αγωγής και την αποποίηση του ενάγοντος στην περί ακυρώσεως δίκη, καθώς επίσης και κατά του δανειστή της κληρονομίας (ΑΠ 22/2022, ΑΠ189/2017, ΑΠ 572/2016 ΤΝΠ Νόμος). Οι δε εναγόμενοι της αγωγής αυτής συνδέονται μεταξύ τους με δεσμό απλής ομοδικίας λόγω της φύσης της διαφοράς (ΑΠ 827/2017), δεδομένου του ότι η αποδοχή της αγωγής ως προς τον έναν εναγόμενο δεν επηρεάζει, ούτε δεσμεύει τους άλλους.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι ο πατέρας τους, _____ και της _____ απεβίωσε την _____ στη _____ όπου κατοικούσε, και ότι κληρονομήθηκε εξ αδιαθέτου από τα τέσσερα τέκνα του, ήτοι τους ίδιους και τον μη διάδικο στην προκειμένη δίκη, ετεροθαλή αδερφό τους, _____. Ότι έναν μήνα πριν την άσκηση της αγωγής πληροφορήθηκαν ότι ο πατέρας τους είχε συμβληθεί ως εγγυητής σε μία σύμβαση δανείου, το οποίο έλαβε ο άνω αδελφός τους, με τον οποίο δεν είχαν σχέσεις. Ότι, γνωρίζοντας πως ο πατέρας τους είχε διανείμει εν ζωή όλη την περιουσία του, πίστεψαν πως δεν υπήρχε κληρονομία αυτού, η οποία μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο αποδοχής εκ μέρους τους. Ότι στερούμενοι νομικών γνώσεων και, ειδικότερα, αγνοώντας τον νόμο, που διέπει το καθεστώς κτήσης μιας κληρονομίας, αφενός μεν θεωρούσαν πλανημένα ότι, όταν δεν υπάρχει ενεργητικό στην κληρονομία του θανόντος, δεν συντρέχει λόγος υποβολής δήλωσης αποποίησής της, αφού, μόνο εφόσον υπάρχει ενεργητικό, υποβάλλεται τέτοια δήλωση, αφετέρου δε δεν ήξεραν ότι η μη εμπρόθεσμη αποποίηση μιας κληρονομίας ισοδυναμεί με πλασματική αποδοχή αυτής.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΠΙΣΤΗΤΗΣ

δικαίο, ότι δηλαδή πρέπει να προβούν σε αποποίηση της επίμαχης κληρονομιάς εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από τον θάνατο του πατέρα τους, θα προέβαιναν εγκαίρως σε αυτή. Ότι, ως εκ τούτου, ναι μεν αποδέχθηκαν πλασματικά την κληρονομία του αποβιώσαντος πατέρα τους την 19η Ιουνίου 2020 διά της παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας προς αποποίησή της, πλην, όμως, τούτη η πλασματική αποδοχή οφείλεται σε πλάνη τους σχετικά με το σύστημα της αυτοδίκαιης και πλασματικής κτήσης της κληρονομιάς κατά τον Αστικό Κώδικα. Με βάση τα ανωτέρω, οι ενάγοντες, επικαλούμενοι άμεσο έννομο συμφέρον και στρεφόμενοι αφενός κατά των πέντε πρώτων εναγομένων, ως τέκνων των ιδίων, στα οποία θα επαχθεί η επίμαχη κληρονομία μετά την αποποίησή της από αυτούς, σε περίπτωση ευδοκίμησης της κρινόμενης αγωγής, και αφετέρου κατά της έκτης εναγόμενης, ως δανείστριας της κληρονομιάς, ζητούν: α) να ακυρωθεί, λόγω ουσιώδους πλάνης τους, η πλασματική εκ μέρους τους αποδοχή της κληρονομιάς περιουσίας του ως άνω πατέρα τους, και β) να τους παρασχεθεί νέα προθεσμία τεσσάρων μηνών από την έκδοση της παρούσας απόφασης για να την αποποιηθούν. Με το εν λόγω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως, καθ' ύλην και κατά τόπον, εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του πυρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 18 και 30 παρ. 1 ΚΠολΔ) κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία (άρθρα 237επ. ΚΠολΔ), απορριπτομένης της ένστασης περί ταυτικής αναρμοδιότητας του Δικαστηρίου τούτου, που υπέβαλε η έκτη εναγόμενη. Είναι δε αυτή ως προς το υπό στοιχ. α' αίτημά της επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένου του σχετικού περί του αντιθέτου ισχυρισμού της ίδιας εναγόμενης, και νόμιμη, στηριζόμενη στα άρθρα 140, 141, 154, 155 εδ. β', 1710, 1813, 1846, 1847 εδ. α', 1850, 1851 εδ. α', 1856, 1857 ΑΚ και 68 ΚΠολΔ. Αντίθετα, το υπό στοιχείο β' αίτημά της τυγχάνει μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, αφού, σε περίπτωση αποδοχής της κρινόμενης αγωγής, μετά την τελεσίδικη ακύρωση της εκ μέρους των εναγόντων αποδοχής της επίμαχης κληρονομιάς αυτοί μπορούν, σε κάθε περίπτωση, να προβούν σε εμπρόθεσμη αποποίησή της και δεν απαιτείται να τους χορηγηθεί το σχετικό δικαίωμα (ΠΠΒολ 11/2018 Αρμ 2018.44). Πρέπει, επομένως, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί αν είναι βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, αφού για το παραδεκτό της συζήτησής της κατατέθηκαν τα προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 4640/2019 από 1-3-2023 τρία ενημερωτικά έγγραφα για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς (ΠΠΠατρ 437/2021 ΤΝΠ Νόμος).

Κατά της ως άνω αγωγής δεν υπάρχει ένσταση, που να εξετάζεται περαιτέρω, εκτός από τις παρατιθέμενες, που παρατίθενται στο δικόγραφο της,

επιτρέπεται η ομολογία (ΠΠΠατρ 131/2020, ΠΠΑθ 373/2018 ΤΝΠ Νόμος). Ως εκ τούτου, ενόψει της ερημοδικίας των πέντε πρώτων εναγομένων, πρέπει ως προς αυτούς η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, και να ακυρωθεί η πλασματική εκ μέρους των εναγόντων αποδοχή της κληρονομίας του πατέρα τους, του και της που απεβίωσε στις στη χωρίς να έχει συντάξει διαθήκη.

Κατά τα λοιπά και ως προς την έκτη των εναγομένων, που, κατά τα εκτιθέμενα στην οικεία μείζονα σκέψη, συνδέεται με τους λοιπούς εξ αυτών με τον δεσμό της απλής ομοδικίας, από τις ομολογίες των διαδίκων, για τις οποίες θα γίνει ειδική μνεία παρακάτω, από τα έγγραφα, που οι ίδιοι προσκομίζουν και επικαλούνται, και από την υπ' αρ. 163/30-6-2023 ένορκη βεβαίωση του του ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αχαρνών, που λήφθηκε με επιμέλεια των εναγόντων κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της άνω εναγομένης, όπως προκύπτει από την υπ' αρ. 147B/22-6-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Παρασκευής αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Την

απεβίωσε στη σε ηλικία ο πατέρας των εναγόντων, του και της κάτοικος εν ζωή

ο οποίος δεν κατέλειπε διαθήκη, με αποτέλεσμα να κληρονομηθεί κατά τους κανόνες της εξ αδιάθετου κληρονομικής διαδοχής από τα τέσσερα τέκνα του, ήτοι τους τρεις ενάγοντες και τον μη διάδικο στην προκειμένη δίκη, ετεροθαλή αδερφό τους, ή Οι ενάγοντες, που κατοικούν μόνιμα στην περιοχή της Αττικής, και ειδικότερα η πρώτη στο ο δεύτερος στην και η τρίτη στις δεν έχουν νομική κατάρτιση ενόψει και των επαγγελματιών, τα οποία ασκούν και τα οποία δεν συνεχονται με νομική παιδεία. Συγκεκριμένα, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, τα οποία η έκτη εναγομένη ουδόλως αρνείται, με αποτέλεσμα να συναγεται ότι τα συνομολογεί (άρθρα 261 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ), η πρώτη ενάγουσα, που διάγει το 61^ο έτος της ηλικίας της, έχει λάβει μόνο τη βασική εκπαίδευση και ασχολείται με τα οικιακά, έχει αποκτήσει δύο θυγατέρες, απόφοιτες γυμνασίου, ενώ ο σύζυγός της είναι βιοτέχνης. Ο δεύτερος ενάγων είναι 65 ετών και έχει αποφοιτήσει μόνο από το δημοτικό σχολείο, τυγχάνει συνταξιούχος και έχει αποκτήσει δύο – ήδη ενήλικα – τέκνα, που φοιτούν στο λύκειο. Η δε τρίτη ενάγουσα είναι 58 ετών, έχει λάβει μόνο τη βασική εκπαίδευση και έχει αποκτήσει ένα τέκνο, που δεν έχει ανώτερη εκπαίδευση. Περαιτέρω, αποδείχθηκε πως οι ενάγοντες έναν μόλις μήνα πριν την άσκηση της αγωγής, υπέγραψαν

ΘΕΩΡΗΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΤΗΣ

αυτών στη πληροφορήθηκαν ότι ο θανών πατέρας τους είχε συμβληθεί ως εγγυητής στην υπ' αρ. 1641/772/2005 σύμβαση δανείου, ποσού 90.000 ευρώ, το οποίο έλαβε από την έκτη εναγόμενη ο προαναφερόμενος υιός του.

Έως τότε ουδέν σχετικό με την άνω δανειακή σύμβαση και την παρασχεθείσα στο πλαίσιο της εγγύηση του πατέρα τους γνώριζαν οι ενάγοντες, δοθέντος και του ότι ο ετεροθαλής αδερφός τους, με τον οποίο δεν διατηρούν επικοινωνία, ενόψει και των διαφορετικών τόπων κατοικίας τους, ουδέν τους είχε αποκαλύψει ακόμα και μετά τον θάνατό του (πατέρα τους). Τούτη η άγνοιά τους συνεχίστηκε έως την προαναφερόμενη επίσκεψη της πρώτης ενάγουσας στη

Έτσι εξ αφορμής της τυχαίας ενημέρωσής τους περί των χρεών του αποβιώσαντος πατέρα τους απευθύνθηκαν – το πρώτον τότε – σε δικηγόρο, στον οποίο και έδωσαν εντολή να προβεί σε σχετικό έλεγχο τίτλων, από την διενέργεια του οποίου προέκυψε ότι ενόψει της παραπάνω δανειακής σύμβασης και δυνάμει της εκδοθείσας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων υπ' αρ. 115/2005 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ζακύνθου ενεγράφη υπέρ και προς εξασφάλιση της έκτης εναγομένης στα βιβλία υποθηκών του Υποθηκοφυλακείου Ζακύνθου στον τόμο 279 με αύξοντα αριθμό 3 προσημείωση υποθήκης μέχρι του ποσού των 108.000 ευρώ σε ένα ακίνητο, του οποίου ο μεν

του και της εγγύχανε φίλος κύριος, ο δε πατέρας των εναγόντων επικαρπωτής. Τούτη δε η προσημείωση τράπηκε αργότερα σε υποθήκη για το ποσό των 98.304,10 ευρώ. Στη συνέχεια, η ως άνω τράπεζα με βάση την υπ' αρ. 173/2013 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ζακύνθου κατάσχεσε αναγκαστικά το εν λόγω ακίνητο για ποσό, ύψους 70.000 ευρώ. Η δε κατάσχεση αυτή ενεγράφη στα οικεία βιβλία του Υποθηκοφυλακείου Ζακύνθου στον τόμο 69 με αύξοντα αριθμό 31. Εξάλλου, από τον ίδιο έλεγχο οι ενάγοντες διαπίστωσαν ότι η επίμαχη κληρονομιά του πατέρα τους περιελάμβανε μόνο παθητικό, ύψους 178.000 ευρώ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι αυτοί ενημερώθηκαν το πρώτον από τον άνω δικηγόρο για τις διατάξεις του νόμου περί την επαγωγή της κληρονομιάς, την απισποίησή της και την κατά πλάσμα αποδοχή αυτής. Συγκεκριμένα, μην έχοντας, όπως προεκτέθηκε, νομική κατάρτιση, δεν αποποιήθηκαν την επίμαχη κληρονομιά του πατέρα τους εμπροθέσμως, ήτοι εντός της προβλεπόμενης από τον νόμο προθεσμίας των τεσσάρων μηνών από τον θάνατό του (άρθρο 1847 εδ. α' ΑΚ), από πλάνη. Ειδικότερα, οι ενάγοντες αγνοούσαν την ύπαρξη της προβλεπόμενης από τον νόμο τετράμηνης προθεσμίας προς αποποίηση της επαχθείσας σε αυτούς κληρονομιάς του πατέρα τους, καθώς και το

ότι η άπρακτη παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας θα είχε ως συνέπεια να θεωρείται ότι αυτή, καίτοι στερείται ενεργητικού, έχει γίνει αποδεκτή από τους ίδιους. Δεν γνώριζαν, δηλαδή, ότι η μη εμπρόθεσμη αποποίηση της άνω κληρονομιάς ισοδυναμεί με πλασματική αποδοχή της σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Αντίθετα, πίστευαν ότι μόνο εφόσον υπάρχει ενεργητικό, υποβάλλεται δήλωση αποδοχής κληρονομιάς. Έτσι, γνωρίζοντας πως ο αποβιώσας πατέρας τους είχε διανεμίει όλη την περιουσία του πολλά έτη προ του θανάτου του, με συνέπεια κατά τον χρόνο αυτού να μην υφίσταται καθόλου ενεργητικό, πίστευαν ότι δεν τίθεται πλέον ζήτημα αποποίησης της. Κατ' αυτόν τον τρόπο, παρήλθε άπρακτη η τετράμηνη προθεσμία αποποίησης της επίμαχης κληρονομιάς και θεωρείται πλέον ότι η τελευταία έγινε αποδεκτή από αυτούς κατά πλάσμα δικαίου (άρθρο 1850 εδ. β' ΑΚ). Ωστόσο, η μη εμπρόθεσμη αποποίηση της εν λόγω κληρονομιάς εκ μέρους των εναγόντων εντός της νόμιμης προθεσμίας αφενός μεν δεν ενέχει βούληση αποδοχής αυτής, αφού οι ίδιοι αγνοούσαν ανυπαίτια το ότι είχαν νομική υποχρέωση αποποίησης της, αφετέρου δε οφείλεται στην άγνοιά τους περί των σχετικών διατάξεων του Αστικού Κώδικα για την επαγωγή και την κτήση της κληρονομιάς, καθώς και για τις συνέπειες της παραμέλησης της άνω προθεσμίας, η οποία (άγνοια) διήρκεσε μέχρι το χρονικό εκείνο σημείο κατά το οποίο πληροφορήθηκαν από τον προαναφερόμενο δικηγόρο τις πιο πάνω διατάξεις. Με βύση τούτα τα δεδομένα, η πλάνη των εναγόντων δεν αφορά μόνο στο παθητικό και το ενεργητικό της κληρονομιάς του αποβιώσαντος πατέρα τους, ούτε στα παραγωγικά αίτια, όπως διατείνεται η έκτη εναγόμενη, αλλά (αφορά) και στο σύστημα της επαγωγής της κληρονομιάς κατά τον Αστικό Κώδικα, που επέρχεται αμέσως μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου, καθώς και στην ύπαρξη προθεσμίας προς αποποίηση μιας κληρονομιάς, αλλά και στη νομική σημασία της παρόδου της προθεσμίας αυτής άπρακτης. Τούτη δε η πλάνη είναι ουσιώδης, διότι αναφέρεται σε σημείο τόσο σπουδαίο για την αποδοχή της επίμαχης κληρονομιάς, ώστε, εάν οι ενάγοντες γνώριζαν την αληθινή κατάσταση ως προς το σημείο αυτό, δεν θα άφηναν να παρέλθει άπρακτη η σχετική προθεσμία, αλλά θα τηρούσαν όλες τις δέουσες διαδικασίες ούτως ώστε να αποποιηθούν την άνω κληρονομία, όπως πράγματι επιθυμούν ενόψει του κατάχρεού της. Πρέπει, επομένως, η αγωγή, και ως προς την έκτη εναγόμενη, να γίνει εν μέρει δεκτή, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, και να ακυρωθεί η πλασματική εκ μέρους των εναγόντων αποδοχή της κληρονομιάς του πατέρα τους, του και της

όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει, λόγω της ερμηδικίας των πέντε πρώτων εναγομένων, να ορισθεί το νόμιμο προσβάλλον

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΞΕΛΑΤΗ

περίπτωση άσκησης εκ μέρους τους ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 περ. β' ΚΠολΔ), ενώ δικαστικά έξοδα υπέρ των εναγόντων, που νίκησαν στην προκειμένη δίκη, δεν θα επιβληθούν, διότι αυτοί δεν υπέβαλαν σχετικό αίτημα (άρθρα 106 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των πέντε πρώτων εναγομένων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το νόμιμο παράβολο στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ για έκαστο των ερημοδικαζόμενων εναγομένων για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την πλασματική εκ μέρους των εναγόντων αποδοχή της κληρονομίας του πατέρα τους, του και της ο οποίος απεβίωσε στις στη χωρίς να έχει συντάξει διαθήκη.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε σε μυστική διάσκεψη στη Ζάκυνθο στις 7-2-2024.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 3-4-2024.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΟΡΙΣΤΩΣ
ΕΠΙΤΥΧΕ

